

[Mølgaard]

Skal de mange interessekredse, som fremskridtspartiet i forslaget lægger op til, med i udvalget, eller behøver man blot at høre dem? Disse mange partier og organisationer kunne jo, ved at deres synspunkter kom frem for et mere dynamisk og snævrere redaktionsudvalg, vel bidrage til, at man fik objektivitet frem i analysen. Men det vil så igen afhænge af dette snævre redaktionsudvalgs alsidighed og objektivitetsstræben, nøjagtig, som det vil gælde for det, som regeringen har lagt op til, med en portion på 9-11 mennesker, der skal sidde og redigere. Hvad bliver det, som de kommer til at stræbe efter? Ja, det får vi afsløret i nogen grad, når identiteten af flere end formanden for udvalget er afsløret; vi får i hvert fald en vis afsløring i så henseende.

Jeg vil gerne spørge regeringen i anledning af, at vi har et beslutningsforslag her til behandling, som minder så meget om det regeringsinitiativ, der er undervejs, om regeringen har tænkt sig at lægge op til en konsultation af EF-modstanderne i deres organisation, Folkebevægelsen mod EF, med henblik på at få en personkreds sådan sammensat, at man også bortvejrer den mistanke om, at det ikke er en objektiv stræben, man lægger op til ved personsammensætningen af udvalget. Jeg vil altså spørge, om man agter at bygge på det materiale, som Folkebevægelsen mod EF systematisk har samlet sammen, til fremstillingen af en dokumentation af, hvad der har været følgerne af EF-modstanden. Bl. a. holdt Folkebevægelsen mod EF jo for ¾ år siden en stort anlagt høring, hvor såvel tilhængere som modstandere, der var eksperter på det ene og det andet og det tredje samfundsområde og kulturelle område, blev hørt om, hvad der var deres erfaring med udviklingen i lyset af EF-medlemskabet. Hele det værdifulde materiale, der blev fremskaffet dengang, vil kunne stilles til rådighed for regeringens udvalg, hvis man ønsker det.

Jeg må nok bemærke, at hvis man ikke ønsker, dette materiale skal indgå i arbejdsgrundlaget for udvalget, er det ikke noget, der tyder på objektiv stræben.

Hr. Arne Christiansen ser ingen rimelighed i at starte en for-eller-imod-debat, og jeg må være aldeles uenig med hr. Arne Christiansen, for der er grund til at føre den debat, så længe nogen som hr. Arne Christiansen selv ønsker, at direkte valg skal udløse, at vi

får et parlament med alle et parlaments be-
føjelser, som hr. Arne Christiansen jo har udtalt det til Information for nylig. Der er grund til at diskutere, om det er gået så godt, at man skal gå videre eller måske endda gå stærkere, eller om man skal sænke farten og måske vende kursen fuldstændig.

Hvis jeg havde hr. Arne Christiansens meninger, kunne det godt være, jeg ville føle mig fristet til at undgå denne diskussion – det skal jeg ikke kunne sige – men det er en diskussion, det er afgørende nødvendigt at få ført her i landet, for at vi får gjort op med vurderingen af, om EF-medlemskabet skal fortsættes eller ej.

Hvidbøger kan bruges til meget, og man kan være ængstelig for, om den hvidbog, der måtte blive resultatet her, vil bidrage til større nøgternhed, men vor stilling til fremskridtspartiets forslag vil, ligesom jeg forstod var SFs holdning, være helt afhængig af, hvad senere regeringsudspil med hensyn til sammensætning vil antyde af, hvad vi kan forvente af objektivitet af regeringens arbejde.

Litha Christiansen (VS):

Fremskridtspartiets forslag til at udarbejde en EF-hvidbog, hvori man skal opgøre fordele og ulemper ved Danmarks medlemskab af EF, rejser naturligvis spørgsmålet: fordele og ulemper for hvem? For os at se er EF et udtryk for kapitalens behov for udvidelse af markedet og for større produktionsenheder. I første omgang skulle markedskravet sikres gennem etablering af en toldunion, en forudsætning for den fri handels udvikling over grænserne. I anden omgang skal den beskyttelse af de nationale virksomheder, som valutaforholdene sikrer, elimineres; de store højproduktive virksomheder skal sikres ekspansionsmuligheder.

Det er præcist formålet med EF. Det er derfor fuldstændig indlysende, hvem EF er til fordel for. For at finde ud af det behøver man ikke at nedsætte hverken såkaldte uvildige ekspertudvalg, som regeringen nu har gjort, eller redaktionsgrupper af politikere og organisationsfolk og andet godtfolk, som fremskridtspartiet nu foreslår.

Man kan så spørge sig selv, hvorfor de forskellige partier nu er blevet så forhåbende på at få nedsat et udvalg og få udarbejdet